

ἀπόφασιν, ὁ κόσμος θὰ ἐπερίμενε δικαίως ν' ἀκούσῃ μετὰ τοῦτο ὅτι καὶ τὸ εὐαγὲς καθίδρυμα τοῦ Δρομοκαίτη ἢ τὸ Σωφρονιστήριον Κερκύρας μεταβάλλονται εἰς συνέδρια φρενολόγων καὶ ἀρχίζουν νὰ συσκέπτονται περὶ τῆς διανοητικῆς καταστάσεως τῶν μελῶν των.

* *

Ἄλλ' ἂν δὲν μετεμορφώθη ἔτι εἰς ψυχιατρικὸν σωματεῖον, εἰς μερικὰς περιπτώσεις γίνεται καθ' αὐτὸ παράρτημα τῆς σκηνῆς τοῦ «Ἀπόλλωνος» ἢ τῶν «Ὀλυμπίων». Οὕτω κατὰ τὴν αὐτὴν πολυθρόνητον ἔριν, ἐνῶ ὁ εἰς τῶν ἀντιπάλων ὀμίλει, ὁ ἕτερος παραστὰς ἐνώπιον τοῦ βήματος εἶπε μεγαλοφώνως: «Ἡ ὁ ἄνθρωπος οὗτος θὰ παύσῃ ὀμιλῶν, ἢ θὰ τὸν φονεύσω.» Μετὰ τὰς τραγικότητας ταύτας καὶ τὴν ἐντύπωσιν, ἣν φαίνονται προξέουσαι εἰς τὸ κοινόν, πολλοὶ τῶν βουλευτῶν σκέπτονται καθὰ μανθάνομεν νὰ προσλάβωσι τὸν κ. Ἀλεξιάδην ὡς διδάσκαλον πρὸς ἐκμάθησιν τῆς δραματικῆς ἀπαγγελίας.

* *

Τὸ τραγικώτερον ὅμως ὅλων εἶνε αἱ διπλαῖ συνέδριας καθ' ἡμέραν. Ἐνῶ ἔξω ὁ ἥλιος καταφλέγει τὰς ὁδοὺς καὶ ἀτρεμεῖ πᾶσα ἡ πόλις μὴ διαταρασσομένη ὑπὸ τῆς ἐλαχίστης πνοῆς ἀνέμου καὶ οἱ διαβάται δὲν τολμῶσι νὰ πατήσωσι τὸ θερμὸν ἔδαφος καὶ ὁ μεταμεσημβρινὸς ὕπνος περισυλλέγει ἐν ταῖς οἰκίαις πάντας, αὐτοὶ μὴ ἀρκούμενοι εἰς τὴν πρωϊνὴν συνέδριαν συνέρχονται καὶ μετὰ μεσημβριαν καὶ παραμένουσι μέχρι τῆς νυκτός. Ὁ ἄκρος ζηλωτὴς κ. Μεσσηνέζης μὴ εὐρίσκων ἐν τούτοις ἀρκούσας ταύτας σκοπεύει ὡς μανθάνομεν νὰ προτείνῃ καὶ τρίτην, μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

* *

A propos διὰ τὸν κ. Μεσσηνέζην.

Αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι ὁ ἀξιότιμος δῆθεν ἀκούσιος βουλευτὴς Αἰγίου ἔλαβεν ἐσχάτως ἀνησυχαστικὰς ἐπιστολάς μετὰ τὰς τελευταίας ἀγορεύσεις του, ὁμοίας ἐκείνων ἃς εἶχε λάβει καὶ περίσου. Καθὰ μετὰ πάσης βεβαιότητος πληροφορεῖται ὁ «Ἀσμοδαῖος», καὶ ἐκεῖνοι καὶ αὐταὶ αἱ ἐπιστολαί, αἱ τοσοῦτον ταραξάσαι τὸν κ. Μεσσηνέζην, περιεῖχον ὅτι ἂν ἐξακολουθήσῃ πολιτευόμενος ὡς πολιτεύεται πολὺν καιρὸν ἀκόμη θ' ἀναγκασθῇ νὰ μὲνῃ ἐν τῇ αὐτῇ ἀπλῇ βουλευτικῇ θέσει, ἣν κατέχει ἤδη.

* *

Τὸ γνωστότατον κατὰστημα κατασκευῆς ἐγγυωρίων ὀμβρελλῶν τῶν ἀδελφῶν Τσιμωνίδου διέκοψε τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἰδιωτικῆς παραγγελίας, ἀσχολούμενον εἰς τὴν κατασκευὴν μεγάλου ποσοῦ ἀλεξιβροχίων παραγγελθέντων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς διὰ πρόληψιν πάσης ἐνδεχομένης ἀκουσίου ψυχρολουσίας, οἷαν ὑπέστη ἐσχάτως ἐπὶ τῆς ἔδρας του, λίαν ὡς ἐννοεῖται δὲ ἀκαταλλήλου διὰ τὴν γερωντικὴν του ἡλικίαν.

* *

Μέγας κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἀριθμὸς ὁδοστρωτήρων ἐκομίσθη ἐσχάτως πρὸς τακτοποίησιν καὶ βελτίωσιν τέλους πάντων τῶν ἀφορήτων δρόμων μας. Ἄς ἐλπίσωμεν, ἂν καὶ εἶνε τόσῳ προβληματικόν, ὅτι αὐτὴν τοῦλάχιστον τὴν φάρὰς κάτι θὰ γείνη ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ποδῶν καὶ τῶν σωμάτων μας. Πότε ὅμως θὰ γείνη δυνατὸν νὰ εὐρεθῶσιν οἱ πολὺ χρησιμώτεροι ὁδοστρωτήρες οἱ μέλλοντες νὰ στρώσωσι διὰ τὸ ἔθνος τὴν ὁδὸν τὴν ἀγούσαν πρὸς τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν πρόοδον;

* *

Μεταξὺ τῶν ἀγαλμάτων, τῶν ἐσχάτως ἀφικομένων, ἄτινα ἐδώρυσεν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων ὁ Λόρδος Μπιούτ διὰ νὰ στηθῶσιν εἰς τὰς πλατείας, ὑπάρχουσι καὶ τινε παριστῶντα μερικὸς δημοτικὸς συμβούλους διὰ νὰ μείνῃ αἰωνία ἡ μνήμη τῆς προθυμίας καὶ τοῦ ἐνδιαφερόντος των ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου. Ὑπάρχει πρὸς τούτους ἐν ἀγαλλμα ἐκτάτου μεγέθους παριστῶν τὸν πρόην Νομάρχην Ἀττικῆς καὶ νῦν βουλευτὴν Κορινθίας, κρατοῦντα ποιμενικὴν ράβδον, ὅπερ θὰ στηθῇ πλησίον τῆς τάφρου τῆς Βάθειας.

* *

Χαρακτηριστικώτατον τῆς σοβαρότητος τῶν αἰτήσεων τῶν ραπτῶν καὶ ραπτεργατῶν, τῶν διενεργησάντων τὴν τελευταίαν διαδήλωσιν κατὰ τῆς ἐλαφρότητος τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν ἐξωθεν εἰσαγομένων ἐτοιμῶν ἐνδυμάτων δασμοῦ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐξ ὅλων τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς ἐξέλεξαν ὅπως ἀποταθῶσι καὶ ζητήσωσι τὴν προστασίαν του τὸν γέροντα κ. Καλλιφρονᾶν, οὗ τὸ σῶμα οὐδέποτε πρὸς αὐτοὺς ἔλαβε ὑποχρέωσιν τινὰ ἢ σχέσιν.

* *

Ἐκ τῶν καταστημάτων «Ἀνδρέου Κορομηλᾶ καὶ Κοραῆ» ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐκδοσις **Καλολογίας** ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ καθηγητοῦ κ. Ζαλούχου. Οἱ ἀναγνώσται παρακαλοῦνται νὰ προσέχωσι πολὺ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ βιβλίου πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Ἡ ζέστη τὰ κεφάλια τοῦ κόσμου νερούλαζει, ἀπὸ τὴν τόση λαύρα καὶ τὸ ζιτζιζικὸν σκάζει, καὶ ἡμεῖς μὲς ἰστῆς βουλῆς μας τὴν θαλαμῆν ἰσφαῖρα σκοτονούμε τῆς ὥρας καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα.

Ἐδῶ ὁ Τροβατόρος, ἐκεῖ ἡ Παντομίμα, ἐντεύθεν Ἀχθοφόρος, ἐκεῖθεν Ὀρφαναί, ἐνῶ ἡμεῖς μὲς τρώγει ἡ ζέστη καὶ ἡ λιμα, χωρὶς κἂν μία ὥρα νὰ δοῦμε καφφενέ.

Δὲν μένει ἄλλο γλέντι ἡμῶν τῶν βουλευτῶν, παρὰ τὸ σωματεῖον τῶν φουστανελλοφόρων, ὁ Πρόεδρος, ὁ Τράκας, κλωτσιαῖς, βρισίδι, ζάλι, καὶ τοῦ Ἀργυροπούλου καὶ Χοιδᾶ ἡ πάλι.

Ἀπ' τὴ βουλή ἀμέσως εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, καὶ ἀπ' τὰ ξενοδοχεῖα ἀμέσως ἰστῆ βουλή, χωρὶς νὰ σταματοῦμε εἰς τὰ οὐροδοχεῖα, καὶ ἀδιάκοπη παρλάτα καὶ Κωστήδες τρελλοί.

Καὶ δὸς του πιά καυγάδες περὶ παντοίων νόμων, περὶ καπνῶν, πυρείων καὶ ἄλλων περιδρόμων, χωρὶς πολλοὶ νὰ νοιώθουν τί διάβολο συμβαίνει, καὶ ἡμεῖς καθεὶς μας κάνει πῶς τὰ καταλαβίνει.

Ἀφίνομε μονάχῃ τὴν ἔρημν σταφίδα, μουσκεύομε ἀπ' τὴ ζέστη καὶ ἀπὸ τὸν ἰδρώτα, νὰ φέρωμεν τὸν κλοῦτον εἰς τὴν πτωχὴν πατρίδα, νὰ χύσωμεν εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας τὰ φῶτα.

Καὶ ὅμως μὲς ὑβρίζουν ἐφημερίδες τόσαις καὶ ὅσα πέρν' ἡ σκούπα λέν καὶ γιὰ μᾶς ἢ γλώτταις, καὶ ἂν ποτὲ κανένας μικρὸ ρουσφέτι πάρῃ, «Ἐβούλαξε τὸ ἔθνος» φωνάζουν σὰν γαϊδάροι.

Ὅμως αὐτὰ τὰ λόγια γιὰ μᾶς δὲν εἶνε νέα, καὶ εἰς θυσίας δεῖγμα καὶ πατριωτισμοῦ θὰ πέσωμεν ἐφέτος ὡς θύματα γενναῖα ἐπὶ τοῦ προσφιλοῦς μας προϋπολογισμοῦ.